

MIÐVIKAN

Frants Restorff var kokk

Frants Restorff var eitt kent bakaranavn í Havn í eini 100 ár. Hann var abbasonur gamla M.C. Restorff og byrjaði bakarí í 1902. Men undan tí hevði hann eitt ævintýrligt lív

Frants hevur verið umrøddur í røðini Hendur ið Sleptu. Um hansara lív verður greitt frá í Dimmalætting í 1928:

Bagermester Fr. Restorff, en af vore vidtberejste Landsmænd, afrejdste for et par Uger siden til Danmark for at søge Rekreation paa Hareskovens Kuranstalt.

Hr. Restorff har allerede i nogen Tid haft et svagt Helbred. Allerede i 15 Aars Alderen kom han i Lære hos Hofbager Olsen & Søn i København, og efter udstaaet Læretid var han hjemme paa Færøerne et Aars Tid. Rejste saa til Udlandet, hvor han fik en meget alsidig Uddannelse i Bagerfagets og Kokkefagets forskellige Afskygninger.

I 11 Aar færdedes Hr. Restoff ude i Verden baade i Øst og Vest og fik set sig godt om derude. Han er saaledes en af vores mest berejste Mænd.

En Overgang var Hr. Restorff Livkok hos den siamesiske Konge. Dette gik til paa den Maade, at Kongen af Siam var paa Besøg i Europa, og Restorff fik Plads paa Kongeskibet. Han fulgte med Skibet til Siam, hvor han forblev et par Aar som Kok og Bager, dels paa Kongeskibet, naar Kongen var til Søs, og dels paa Kongeslottet, naar Kongen opholdt sig i Land.

Fra Siam kom Hr. Restorff hjem til England. Rejste senere til New York og derfra gennem Staterne til New Orelans. Hans arbejdede sig frem til Nicaragua i Mellemamerika, hvor han havde en Onkel. [Frants, pápabeiggi Jørgen Frants Jacobsen.]

Onklen havde opsyn med en Del Bananplantager samt med hugst af kostbare Træsorter bl.a. Mahognitræer. Hr. Restorff blev nu Kok og Bager for de hvide Mennesker, der stod i Arbejde hos Onklen, en ret eventyrlig Tilværelse, der varede det meste af et par Aar. Derpaa tog hr. Restorff Plads som Kok i Langfart. Og da Faderen, Købmand Andreas Restorff, døde, kom Hr. Frants Restorff hjem til Færøerne igen efter 11 Aars Rejseliv.

Hr. Bagermester Restorff, der med rette kan kaldes en self made Mand, begyndte under ret beskedne Forhold at drive Bageri paa egen Haand. Men han har efterhaanden oparbejdet sin Forretning til den største af sin Slags herhjemme.

120 dagar úr Thailandi til Europa

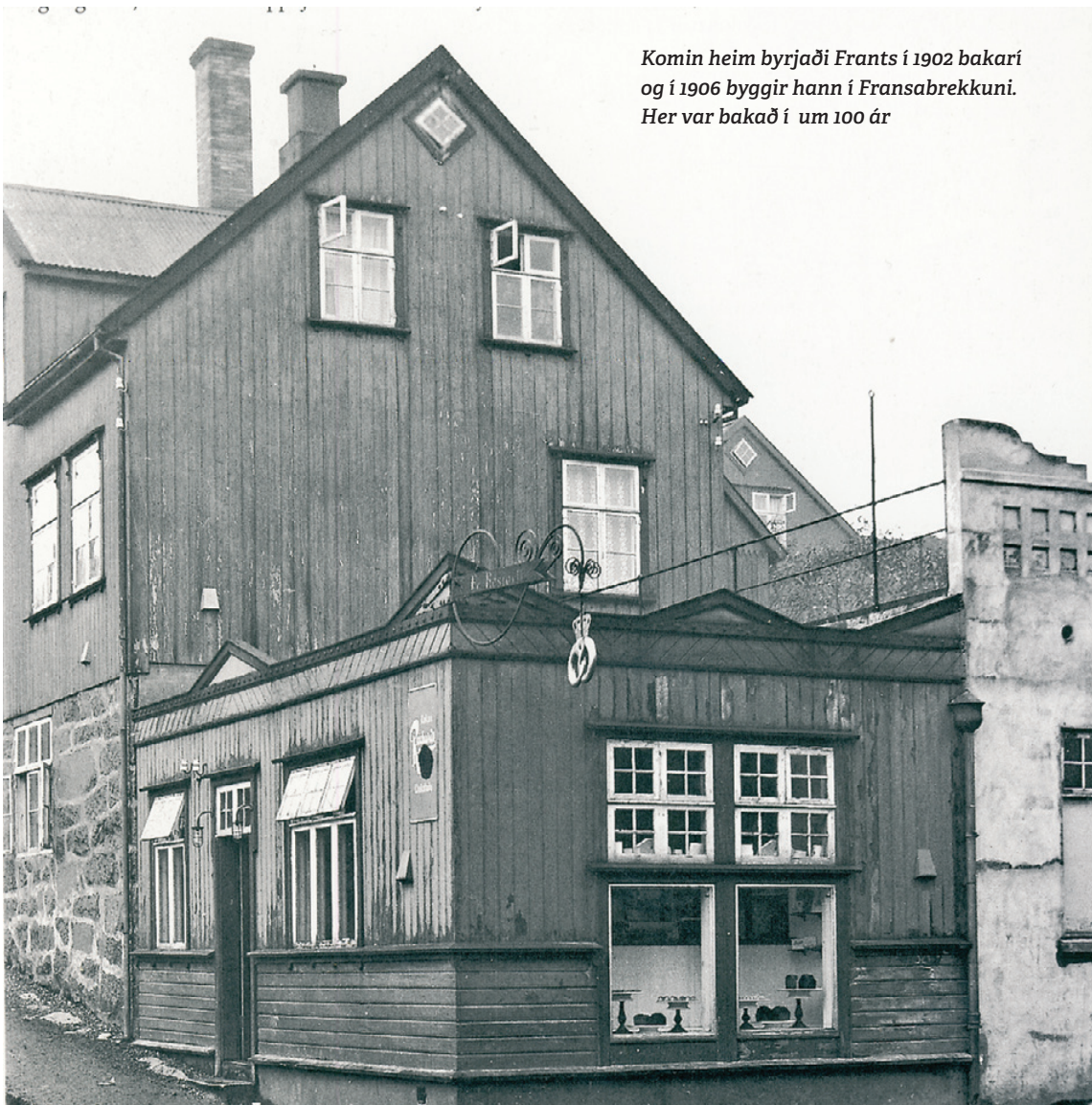
Frants fór aftur til Europa við barkini Solveig, har hann var kokkur. Á hesi ferðini skrivaði hann dagbók.

Henda Miðvikan er brot úr hesi dagbókini, sum sigur eitt sindur um sjólvíð tá í tíðini.

Frants byrjar at skriva 20. 9 1894

Frants Restorff (1871-1933) og Julina, kona hansara (1881-1961)

Komin heim byrjaði Frants í 1902 bakarí og í 1906 byggir hann í Fransabrekkuni. Her var bakað í um 100 ár

eftir 12 dagar í sjónum. Hesa fyrstu tíðina hevur hann ikki upplivað nakað av týdningi. Hann er nóg illa komin at kenna teir, hann er saman við. Hetta er so stutt tíð, at ein ikki eingang kann læra seg sjálvan at kenna, sum hann tekur til.

23. september 1894

Í dag eru tvey ár síðani, eg fór úr gamla Keypmannahavn. Tá avgjörði eg, at eg vildi ikki síggja býin aftur fyrr enn um trý ár, og henda avgerðin stendur við, um vit ikki í Queenstown í Írlandi fáa boð um at

fara til Keypmannahavnar.

Eg siti í míni "kabinu", sum eg havi sama við Gottlieb, og hava vit beint spælt kort saman við nøkrum av manningini.

24. september

Eg siti her og fáí ikki tíðina at ganga. At sova tori eg ikki. Lutvíst tí at "hinum gamla", skiparanum, neyvan hevði dámt, at eg svav mitt á fyrrapartinum. Men eg má eisini ansa eftir bønunum yvir eldinum. Tær kunnu lættliga brennast.

Eg kundi hugsa mær at telgt ein siamesiskan bát til beiggja mín, Johan. Men mær manglar træ og ein góðan knív, so tað má bíða.

Hin gamli bað meg fara fórut at hála klyvaran inn. Tað eru so nógv æl her við vindi, og seglføringin skal broytast hvørja ferð. Nú eru 18 dagar síðan vit fóru úr Bangkok og enn liggja vit og krússa millum oyggjarnar her í Sundahavinum.

1. oktober

Í dag er ein stór hending. Eg havi rakað yvirskeggið, tí eg síggi, at hinir gera tað sama. Eg føli meg nógv eldri og kenni illa meg sjálvan aftur í speglinum.

Fyri trimum døgum síðani fóru vit um "linjuna", ekvator, á leiðini suður um Afrika. Hetta er fyrstu ferð hjá mær. Slapp tibetur undan dópinum. Men vit koma um hana enn eina ferð.

Tað var heppið, at eg slapp úr Bangkok. Tað var heldur ikki við tungum sinni, at eg fór hagani.

Eg fór hagar við teimum bestu vónunum um, at tað vildi ganga mær væl, og eg fór haðani í teirri góðu trúgv, at tað fer at ganga mær betri í Amerika.

"Den dag vi rejste fra Kasichang var Vejret ogsaa stygt, en gruelig Regn og Mørke, saa jeg ikke engang kunde kaste et sidste venligt Blik paa Indineer Addesons hus, hvor jeg havde haft saa mange glade timer, eller mit Kjøkken, hvor jeg har lavet saa megen god Mad til Kongen og Kommandeuren og andre, og hvor jeg har arbejdet med Lyst og Taknemlighed og faaet Utak derfor."

Hetta bendir á, at tað ikki bert hevur gingið eftir vild.

9. oktober

Í fyrradagin komu vit úr Sundastrætinum og eru nú í "passatvindinum". Tann góði og javni landnyrðingurin gevur skipinum eina góða ferð. Tað tók okkum ein mánað frá Siam til Sundastrætið. Tá ið vit komu mót strætinum, kom umborð ein rúgva av fólki, sum vildi handla við øllum møguligum. Her kundi fáast alt frá pappageyki, apikøttum, eina urketu og fruktir sum ananas. Hetta stóð uppá í tveir dagar.

Vit løgu til akkers í eitt samdøgur, fingur vatn og reinsaðu uttanborða.